

Protestantse Gemeente Bilthoven

ZONDAG 9 AUGUSTUS 2026

Voorganger: ds. Benedikte Bos, Laren-Eemnes
Ouderling: Ineke Stienstra
Diaken: Mieneke van Oord
Organist: Maas van Apeldoorn
Lector: Dick Boer
Kinderkerk: Ella Prins
Oppas: Ellen Bransen
Beamteam: Joëlle van Aalst en Annelies van Aalst
Koster: Coen Helsdingen
Welkom: Margriet de Jong

- Welkom
- Psalm 90a: 1, 5 en 6 (O God, die droeg ons voorgeslacht)
- Stil Gebed
- Bemoediging en groet
- Inleiding op de dienst en het thema
- Lied 221 (Zo vriendelijk en veilig als het licht)
- Kyriegebed
- Loflied: lied 305 (Alle eer en alle glorie)
- Gebed bij opening van de Schriften
- Kindergesprek
- Kinderlied
- Lezing: Prediker 12: 1-8
- Lied: Wanneer een mist (uit Het liefste lied van overzee bundel 2; lied 56 – tekst z.o.z.)
- Lezing: Matteüs. 14: 22-33
- Lied 840: 1 en 2 (Lieve Heer, Gij zegt 'kom' en ik kom)
- Uitleg en verkondiging
- Lied: Psalm 139: 1, 2 en 14 (Heer, die mij ziet zoals ik ben)
- Pastorale mededelingen
- Toelichting collecte
- De kinderen komen terug
- Dank en voorbede met gezongen acclamatie lied 368j (Heer hoor ons bidden, laat komen uw rijk)
- Stil gebed gevolgd door gezamenlijk gebeden Onze Vader
- Slotlied: Lied 793 (Bron van liefde, licht en leven)
- Zegen

Collecte Diaconie

Jongeren werken aan hun toekomst, Ghana (KIA)

Het bedrag kunt u aanpassen.

+

Collecte Kerk

Het bedrag kunt u aanpassen.

Protestantse Gemeente Bilthoven

Wanneer een mist herkenning laat vervagen
(Tekst Sytze de Vries, melodie "When memory fades")

Zo veel breekt stuk en krachten gaan verloren.
De hand die steeds zo bezig was valt stil.
Laat toch wie oud zijn, in geloof voltooien
hun aardse taak, gehoorzaam aan uw wil.
Verval doet pijn, maar schenk ons het vertrouwen
dat Gij ons draagt, uw eigen hand ons tilt.

Dankzij uw Geest gaat goedheid niet verloren.
In wat geweest is vangt uw toekomst aan.
De blijdschap blijft, van hemels licht doordrongen;
wat waarde heeft wordt nooit teniet gedaan.
Hoe is geleefd, maar ook hoe is geleden,
het blijft voor U voorbij de dood bestaan.

Schuilen (gedicht van Geert Boogaard)

Toen wij dachten
dat zij niets
meer wist,

wilde ik nog iets
proberen met
een heel oud lied,

niet omdat we
verlangden naar
een laatste woord,

maar om met haar
te schuilen
in een psalm.

Ik zei: Ook
al ga ik
door een dal
van de schaduwen
des doods...

En zij: Ik vrees
geen kwaad.

En ik: want Gij...

En zij:
zijt bij mij.